

Lov at passere, vilde forblive her i Fjorden og vore saaledes, at de senere med Fordeel kunde fanges. At indstraffe sig her til det almindelige Forbud mod Anvendelse af Fiske- yngel, vilde efter vor Formening især paa Grund af dette Bands Velggenhed langt fra være tilstrækkeligt for at opnaae det tilsigtede Niemed, og Commissionen maa derfor meget bestemt holde paa, at Nalevaaddene her blive ganske forbudte; nogle under Opsigt anstillede Prover, hvor der deels fiske des med dette og deels med Glyndervaad, talte ogsaa afgjørende herfor, idet der med Nalevaaddet blev fanget ikke saa Smaaflundere (det Hele kun Smaa- fiske), medens der med Glyndervaaddet kun toges brugelig Fiske. At det forøvrigt ikke er Commis- sionens Formening at betage vedkommende Fiskere den dem ved Lov af 1861 § 6 givne Bemyndigelse til at fiske her med Puls- og Botvaad med Master som Glyndergarnet, er af det Anførte en Selvfølge, men skulle vi dog for Lydeligheds Skyld udtrykkelig bemærke,

Fleer eller paa anden Maade laasede Bander træder Commissionen, som anført, ikke at burde foreslaae bibeholde, og navnlig kunne vi ikke tilraade, at Louens Bredning, som af endeel omboende Fiskere forlangt og i den gjældende Lov bestemt, fremdeles forbliver lukket for Puls- vaaddet; væsentligt vel kun fordi vedkommende Beboere havde tiltaget sig denne Ret, blev Bot- vaaddets Brug ved Leven tilladt i den om- meldte Bredning; men vi kunne, da Pulsvaad- fiskeriet ikke er skadeligere for Fiskeriet (Ynglen) end Botvaadfiskeriet, efter vor Opfattelse af Forholdene ikke indsee, at Botvaadsfiskerne (s: især de Omboende) have større Ret til Be- nyttelsen af dette Band end Pulsvaadsfiskerne (s: for Tiden især Havboerne), eller at hint Fiskeri særlig bør beskyttes; vi antage meget mere, at dette Band bør staae aabent for alle Arter Nalevaadfiskeri, og at det maa være Fiskernes egen Sag at afgjøre, om de under saadanne Omstændigheder fremdeles med Fordeel kunne vedblive at beholde Botvaaddet, eller om de maae gaae over til Brugen af det større Redsel (Pulsvaaddet).

Da vi, som af det Anførte fremgaar, kun have troet, at der bør bibeholdes saa laasede Bander og blandt disse tilmed det største

vist slet ikke egner sig til Nalevaadfiskeri, have vi, som Forslaget udbiiser, formæent, at de særegne Bestemmelser, som Lov af 1857 indeholder, for at værne om Forbudet, og som i en saa betydelig Grad have været til Hinder for mange Fiskere, uden videre Skade kunne bortfalde; Fristelsen til at over- træde det af os foreslaaede Forbud, hvis Be- rettiggelse vi i det Hele haabe, Fiskerne ville indsee, vil efter vor Tro kun blive ringe, da der nu er saameget Vand, som ganske er stillet til deres Disposition, og det vil paa de saa og smaae Bander, hvor Forbudet endnu for- meentlig skal gjælde, her være den Control, som vi senere ville tillade os at foreslaae, muligt at paasee, at Overtrædelser ikke i ethvert Fald kun saare sjældent, finde Sted, uden at blive opdagede, selv om de gjældende Bestem- melser om Garnenes Forsegling, Forbuddet mod deres Opstille til Lørring m. v. efter vort Forslag maatte bortfalde.

§ 21.

Efter alle Fiskeres Udtalelser og Commis- sionens egen Erfaring kan Puls- og Botvaad- fiskeriet (Ankervaaddet derunder indbefattet) først drives med Fordeel, naar Varmen er kommen i Vandet, og Vælen derfor letter fra Bunden, hvor den i den kolde Tid har ligget i Dvale. Medens nu ikke saa Fiskere have erklaret, at den gjældende Lov tilstod dem til- strækkelig Tid til dette Fiskeri fra 1ste Juni — 14de September, har derimod den langt over- veitende Deel af dem fordret en Forlangelse af Fiske tiden; Nogle endog fra 15de April, men de fleste dog først fra 1ste Mai — 1ste Oc- tober. Commissionen antager nu nok, at dette Fiskeri, som efter sit Udbytte for Tiden er det vigtigste her i Fjorden, efter Veirforholdene med Fordeel og uden at gjøre videre Skade kan drives noget længere end nu tilladt, navn- lig at det, da Slutningen af Mai og Sep- tember Maaneder ikke sjældent er temmelig varm, baade kan begynde noget tidligere og vedvare lidt længere, end nu tilstedet; dog har man ikke troet at burde tilraade, at det be- gyndte, førend Grøden paa Fjordbunden i Reglen var saa udviklet, at Ynglen i den alt fandt til- strækkelig Beskyttelse, og derfor for vi ikke ind-